

udkom, er der vel i det Hele taget udgivet henimod 100,000 Rbd. og derfor har man nu et Areal af ialt noget over 1400 Edr. Land. Af disse 1400 Edr. Land er en Deel tilplantet og en Deel Planteffoler, ialt omtrent 1100 Edr. Land, og det bliver altsaa omtrent 90 Rbd. pr. Ed. Land. Naar man derfra drager, hvad der medgaaer til Sandflugtens Dæmpning, omtrent 40 Rbd. pr. Ed. Land, bliver der altsaa tilbage omtrent 50 Rbd. for hver Tønde Land. Naar man nu lægger Mærke til, at et betydeligt Areal, nemlig omtrent 28 Edr. Land bestaaer af Planteffoler, og at man har maattet kjøbe disse Arealer indenfor Klitterne, undertiden temmelig dyrt, og derefter har maattet indhegne og fulegrave Jorden, og i det Hele gjøre den istand til Planteffoler, saa er det klart, at dette i en væsentlig Grad forbyr Klitplantningen, især saa længe de tilplantebare Arealer ikke ere større, fordi der da forholdsvis deraf falder en større Deel paa disse. Saavidt jeg idelmindeste har forstaaet Indberetningen, gaaer denne ud paa, at Planteffolerne staae fortrinligt, og at de overalt ere fulde af frodige Planter, hvilket ogsaa fremgaaer deraf, at man allerede paa sine Steder udlyder til Salg af disse Planter, saa at man selvfølgelig, da man nu er kommen saa vidt, i den nærmeste Fremtid vil kunne tilplante meget betydelige Arealer for en forholdsviis langt mindre Udgift, end hvad det tidligere har kostet. Iøvrigt har jeg heller ikke faaet det Indtryk af Dverklitinspecturens Beretning, at den i det Hele taget er saa sørgelig. Den er given for de 2 ugunstigste Aar, vi længe have haft for Træplantningen. Værdige Medlemmer ville vistnok erindre, at vi ijsor paa Tillægsbevillingsloven maatte bevilge en ikke ubetydelig Sum til Efterplantning saavel i Statsffovene, som i Sør Academiets Skove paa Grund af den meget tørre Sommer i 1868, og at en saadan ugunstig Sommer maaffee har kunnet virke noget uheldigere paa Klitplantningen, end her paa Verne, hvor der er bedre Jorder. Det kan nok være muligt, men det, som her er skeet i Klitterne, er dog ikke mere, end der har gjort sig gjældende overalt, hvor der foregaaer Træplantning. Jeg skal ogsaa henlede det værdige Medlems saavel-

som det høie Things Opmærksomhed paa den Skrivelse fra Dverklitinspecturen, som ledsagede hans Indberetning til Indenrigsministeren, og hvori det bestemt udtales, at han ikke nærer mindste Tvivl om, at Plantningen i Klitterne vil lykkes, naar man dertil anvender de rette Planteforter, ligesom det ogsaa udtales deri, at Klitplantningen i denne Sommer seer langt bedre ud, end han egentlig turde have forventning om, idet en heel Deel Planter, som han havde troet aldeles at maatte opgive, nu have viist sig at staae grønne og frodige. Jeg tillader mig derfor ogsaa at fraraade det høie Thing at stemme for dette Forslag om at nedsette Bevillingen til Træplantning i Klitterne med 2,000 Rbd. Ved Siden af den Nytte, som den muligviis i sin Tid kan stifte for Staten, har den ogsaa den mere middelbare Nytte, at der kommer Træforter paa disse Egne, som vise sig at kunne groe; det ansporer Folk til ogsaa der at forsøge at plante, og det vil have sin store Betydning, hvis man kunde tilveiebringe nogen Træplantning paa disse iøvrigt aldeles skovløse Egne, hvor der er saa stor Trang til Skov. Jeg skal derfor meget fraraade det høie Thing at gaae ind paa disse to Vædringsforslag, der ere stillede under Nr. 15 og Nr. 18. Jeg troer, at det er en daarlige Maade at varetage Statens Interesser paa, at nægte Summer til Foretagender, som dog med Tiden — derom kan man være forvisset — ville stifte Nytte, og ikke ubetydelig Nytte for Staten i det Hele.

Winther: Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 19, som jeg har stillet i Forbindelse med det værdige Medlem for Heltbælt Mints 1ste Valgfreds (R. Hansen), skal jeg kun bemærke, at jeg kan tiltræde den Udviisning, som han gav. Jeg skal kun tilføie, at det forekommer mig, at det maa være yderst vanskeligt for Ministeren at kunne fælde en sikker Dom om Andragender, der indkomme om en sliq Understøttelse, naar en Post af den Besskaffenhed findes paa Finantsloven. For det Første er Ministeren naturligtviis henviist til at give Understøttelse til dem, der søge en saadan, men det er dog ikke vist, at dette netop er den nyttigste Maade, hvorpaa man